משניות מבוארות

מסכת כלים פרק ד - ה

ח) חבית שנקבה ונעשאה בזפת יתר מצרכה. היינו יותר מכנֶצֶד הנקב, דלא היו בה חדודים. רמב"ם פרש שנעשאה התמיעה בהרבה זפת, שאם יבטל חלק מהזפת, גם תשאר כתומה, ואפילו כל הסתימה נבנֶצֶד הנקב, אכל מא משקה הנוגע בצרכה בזפת הצורך לחבית. **טמא,** אם החבית מטמאה. ואם נגע בזפת שהיא **יתר מצרכה, טהור. זפת שנטפה על החבית** שאינה נקובה, **הנוגע בה,** אין לו אלא שם הנוגע בה, **מטמא.** אם אינו אלא שם הנוגע בה, אינו מטמא, אלא אם כן שם הנוגע בה, **מטמא** אם אינו אלא שם הנוגע בה, **מטמא** אם אינו אלא שם הנוגע בה, **מטמא** אם אינו אלא